

Nr 190

Av herr Nilsson, Bror, m. fl., om ökat anslag till lindring i mindre bemedlades kostnader för djursjukvård.

I årets statsverksproposition, nionde huvudtiteln, finnes under punkt 87 upptaget ett anslag till Lindring i mindre bemedlades kostnader för djursjukvård.

Under en följd av år har detta anslag utgått med ett belopp av 1 000 000 kronor men upptages nu med ett till 800 000 kronor nedsatt belopp. Minskningen motiveras därmed, att belastningen av anslaget blivit mindre sedan 1952 års riksdag ändrat grunderna för detsammans utgående, vilka nya grunder trätt i kraft den 1 januari 1953.

Tid efter annan ha ändringar vidtagits i grunderna för anslagets utgående till djurägarna, vilka ändringar bestått däri, att villkoren skulle bringas i närmare överensstämmelse med det fallande penningvärdet. Sålunda har den högsta inkomst till vilken en jordbrukare skulle vara taxerad för att komma i åtnjutande av bidrag ur detta anslag höjts från det ursprungliga beloppet 2 000 kronor (k. kung. 1946 nr 164), till 3 500 (k. kung. 1949 nr 671) och senast till 4 500 (k. kung. 1952 nr 260). I samband med senaste ändringen höjdes även det belopp, som vederbörande själv skulle erlägga innan bidrag utginge, från 10 till 15 kronor. Som allmän regel gäller därjämte att bidragsberättigad jordbrukare icke får vara påförd statlig förmögenhetsskatt.

Det torde icke ha varit vare sig Kungl. Maj:ts eller riksdagens avsikt att de år 1952 företagna ändringarna i villkoren för bidrag ur detta anslag skulle leda till att anslagsbehovet minskades. Då enligt veterinärstyrelsens utsago en nedgång skett i belastningen av anslaget, tyder detta därpå, att villkoren för bidrags utgående till behövande jordbrukare alltjämt äro för snäva.

Detta är icke tillfredsställande. Djursjukvården är verkligt betungande för de mindre bemedlade jordbrukarna, särskilt i Norrland, där avstånden äro stora och veterinärdistriktet så oerhört vidsträckta. Ett av sjukdom påkallat men på grund av djurägarens svaga ekonomi uteblivet veterinärbesök kan förorsaka ägaren förluster och djuret onödigt lidande.

Enligt riksräkenskapsverkets beräkningar i bihang 1 till bilaga 1 till statsverkspropositionen 1955 utgör samtliga inkomsttagares medelinkomst under taxeringsåret 1954 8 301 kronor. En egen företagarinkomst såsom jordbrukare på 4 500 kronor måste med hänsyn härtill sägas vara mycket låg, varför en höjning av detta belopp synes påkallad och skälig.

Med anledning av det anförda hemställas,

att riksdagen måtte besluta dels

att anslaget till Lindring i mindre bemedlades kostnader för djursjukvård måtte såsom tidigare utgå med 1 000 000 kronor och dels

att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla därom, att kungörelse utfärdas av innehåll att statsbidrag för djursjukvård må åtnjutas av djurägare, vilkens till statlig inkomstskatt taxerade inkomst ej överstiger 5 500 kronor och som ej heller påförts statlig förmögenhetsskatt.

Stockholm den 26 januari 1955

B. A. Nilsson

Otto Niklasson

Georg Carlsson

Herbert Hermansson

Karl Persson

Alvar Andersson

Nils Theodor Larsson
